

Introduktion til Økonomisystemet

Følgende er en opstilling af nogle primære aspekter i det islamiske økonomisystem.

Islam anerkendte, at mennesker vil påtage sig nogle handlinger for at overleve. Disse handlinger strækker sig fra køb af føde, overtagelse af ejendom, salg af goder, investering, landbrug, lån, veksling af valuta, påtagelse af arbejde, og ansættelse af andre, oprettelse af et selskab, importering og eksportering, brug af aktiver osv. I denne sammenhæng gjorde Islam en forskel på det økonomiske system og økonomisk videnskab dvs. at den betragter dem som to adskilte emner. Fordi der er en grundlæggende forskel på metoden for produktion af goder og tjenester (økonomisk videnskab), og rammerne for deres fordeling (økonomisk system).

Produktionen af goder og tjenester følger ikke noget bestemt syn på livet. Og et transportbånd er hverken kapitalistisk, islamisk eller kommunistisk; fordi det er universelt. Spørgsmål om hvordan processer kan gøres mere teknologisk, hvorledes mekanismer og robotter kan forbedre produktivitet og hvordan opfindelser kan forbedre fabriksprocessen, følger ikke noget bestemt syn på livet.

Det betyder at basale fakta om produktivitet, markedsføring og fabriksproces (økonomisk videnskab) er den samme uanset anskuelse eller beliggenhed. Dette er det samme med reelle videnskabelige fakta. Disse er de samme om end i Kina eller USA, fordi de ikke er påvirket af nogen anskuelse. Dette er spørgsmål baseret på realiteten, dvs. at en forståelse af den håndgribelige realitet fører til en konklusion. At en inflation opstår når der er for mange penge, som følger for få goder, ændrer sig ikke om man er kristen, eller hvis en ateist bliver muslim eller hvis man flytter fra Kina til USA. Dette er ikke forskelligt fra det faktum, at træ brænder uanset din religion, eller om man er i Danmark eller på Nordpolen.

Fordeling af resurserne, hvordan goder og tjenester skal gives til offentligheden, om end de skal gives til de rige eller de forældrelose, aristokratiet eller til godsejerne, er ikke en diskussion i forhold til realiteten, dvs. at forståelsen af realiteten ikke fører til en konklusion. Rammerne der definerer, hvordan man fordeles penge, hvordan man tilegner sig dem, og hvordan man forbruger, eller råder over dem (økonomisk system), kan aldrig tages fra realiteten omkring os, fordi realiteten ikke forklarer dette. Goderne, og det de er lavet af, indeholder ikke selv svar med hensyn til hvem der skal have dem. Der kommer heller ikke noget bevis, ved blot at kigge på goderne eller tjenesterne, der kan antyde en måde, hvorpå man beslutter, hvordan de skal fordeles. Altså skal svaret udspringe fra et punkt, der er udenfor realiteten, dvs. et system, eller en ideologi.

Islam betragter ikke mennesket som en økonomisk enhed, og prøver at finde frem til den mest økonomisk levedygtige løsning hvor alle problemerne, lige fra ægteskab til pensioner, fra stoffer til uddannelse betragtes ud fra den økonomiske effekt og pris. Islam betragter heller ikke mennesket som kommunisterne gjorde, at mennesker blot er materie, og et af naturens aspekter. Islam betragter tværtimod mennesket som noget, der er sammensat af organiske behov og instinkter, som kræver en besvarelse med hensyn til hvordan de skal opfyldes. Så Islam organiserede disse instinkter og behov således, at det sikrer en opfyldelse af alle sammen såsom mavens behov, og drivkraften til at reproducere, og andre. Men denne organisering arrangeres ikke i Islam, ved at nogle opfyldes på bekostning af andre, og heller ikke ved at undertrykke nogle af dem, slippe andre løs, eller ved at slippe dem alle sammen løs. Derimod har Islam koordineret opfyldelsen af dem alle, således at det sikrer tryghed, forhindrer konflikter, og et fald til et primitivt plan via instinkternes anarki.

Gennem sit økonomiske system nedfældede Islam regler for måder hvorpå ejendom og forbrugsvarer skal tilegnes, hvordan de udnyttes, og måden hvorpå man råder over dem. Den gjorde ikke ejendomsfriheden til grundlag for det økonomiske system, eller endda det socialistiske princip, ”enhver giver ifølge kunnen, og til enhver ifølge deres behov”. Islam definerede ikke det basale problem som, ”ubegrænsede fornødenheder, begrænsede resurser”. Islam anser derfor resurserne for at være tilstrækkelige nok til at opfylde alles basale behov. Blandt en række andre detaljerede regler, vil man finde de shariamæssige mål for at sikre opfyldelse af alle basale behov (føde, beklædning og husly) fuldstændigt til enhver borger i Khilafah staten.

Islam definerede måden, hvorpå mennesker kan tilegne sig rigdom for således at forhindre, at en minoritet af folket kontrollerer majoriteten af pengene, så majoriteten af folket ikke fratages deres mulighed for at

opfylde nogle af deres behov. Via *qiyas* (analogisk slutning) sikrer følgende *ayah* i Qur'anen, at den situation aldrig opstår:

﴿كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ﴾

”... Således at den (dvs. nationens rigdom) ikke bliver en vare blandt de rigeste af jer.” [MOQ al-Hashr 59:7]

Denne *ayah* omtalte spørgsmålet om de riges modtagelse af penge og den henvender sig til khalifaen for at sikre at pengene ikke bliver fordelt således, at de udelukkende forbliver blandt de rige.

Det islamiske økonomiske system bygger på tre principper:

1. Ejerskab
2. Rådighed over ejendom
3. Fordeling af penge blandt folk

For at lette tilegnelsen af goder og tjenester så nedfældede Islam regler relateret til måden hvorpå man opnår penge uden komplikationer. Islam definerede de tilladte ejerskabsmåder, og den definerede kontrakter, via hvilke besiddelsen af ejendom kan finde sted. Dette efterlod mennesker frie til at udvikle midler og måder, hvormed de tjener penge, idet Islam ikke blander sig i frembringelsen af rigdom.

Islam definerer legale ejerskabsmåder og kontrakter med generelle retningslinjer, hvilket inkluderer juridiske principper og regler, som adskillige spørgsmål hører indunder, og imod hvilke adskillige regler afmåles med *qiyas* (analogisk slutning). Altså tillod Islam ansættelse, detaljerede dens regler, og lod personen arbejde som producent, tekniker, handler, investor osv. Ansættelse blev lovgivet på sådan en måde, at det gennem *qiyas* (analogisk slutning) inkluderer repræsentation. Det er fordi den ansatte repræsenterer selskabets arbejdsgiver og er berettiget til en løn. Gaver lovgives som en legal ejerskabsmåde, og via *qiyas* kan dette udvides til at inkludere doneringer, tilskud, velgørenhed, og dusører som ejerskabsmåder. Altså detaljeres ejerskabsmåder og kontrakter af den islamiske Shari'ah i Islam, med generelle retningslinjer og fastlægges således, at det kan indebefatte enhver nutidig hændelse.

Islam begrænsede besiddelse til bestemte måder og som et resultat af dette faktum blev ejerskab defineret af den islamiske Shari'ah, som besiddelsen af goder, tjenester og penge ifølge de shariamæssige måder, der blev tilladt af Lovgiveren.

Islams Shari'ah har fastlagt ejerskabsmåderne med specifikke sager, som den tydeliggjorde på en begrænset, fremfor ubegrænset måde. Og den islamiske Shari'ah har nedfældet måderne i klare generelle retningslinjer. Disse består af adskillige sektioner der er forgreninger af disse måder og opklaringer af deres regler. Shari'ah kendetegnede ikke måderne med bestemte generelle kriterier, så ingen andre måder kan inkluderes via *qiyas*. Islam tillod individets arbejde til gengæld for en løn, da dette betragtes som en legal ejerskabsmåde, og selve betingelsen for dette er, at han kompenseres for sin indsats ved at få betalt en løn for sit arbejde. Islam tillod kultivering af jorden, dens dyrkning, og det vi kender som landbrug. Den tillod udledning af hvad der findes i eller på jordens overflade, hvilket betyder minedrift, udforskning, og konstruktion. Under denne generelle retningslinje, har vi også jagt, kurtage og forpagtning. Disse sektioner kan udvides yderligere via *qiyas*.

Når man kigger på de shariamæssige regler, som tillader mennesket at besidde ejendom, bliver det tydeligt at Islam begrænser ejerskabsmåderne til fem, som er følgende:

1. Arbejde
2. Arv
3. Tilegnelse af penge for at overleve
4. Staten giver pengetilskud til borgere
5. Penge og forbrugsvarer, som individer tager uden vederlag (gaver, doneringer og lignende)

Man kan ikke påstå at Islam er restriktiv, og hindrer økonomisk aktivitet, idet den har rigide regler der aldrig kan følge med tiden, idet økonomisk aktivitet forøger og ændrer sig via opfindelsen af ny teknologi. Dette er fordi mennesker vil eje ting for at overleve. Islam opklarede hvilke af disse måder som kan og ikke kan blive anvendt, og mange af disse måder kan påføres, og udvides til nye realiteter via *qiyas*. Og ejerskabet af ting vil stige, falde og forandre sig; derfor er det ikke nødvendigt, at man kræver nye transaktioner og kontrakter, da det handler om hvilke fem ejerskabsmåder, der er acceptable, for at tilegne sig disse ting. Måderne er blevet nedfældet, og som diskuteret tidligere, kan de bruges altid, idet de ikke er tidsbegrænsede.